

مدیریت ریسک در حسابداری

پژمان الماسی درگاه^۱، احمد اصغری^۲ و سعید عابدینی^۳

^۱استاد راهنمای انجمن علمی دانشجویی حسابداری مالی مرکز علمی کاربردی خانه کارگر واحد اسلامشهر،

Pezhman.almasi225@gmail.com

^۲دانشجوی کارشناسی حسابداری مالی عضو انجمن علمی دانشجویی حسابداری مالی مرکز علمی کاربردی خانه کارگر واحد اسلامشهر،

ahmadasghari911@gmail.com

^۳دانشجوی کارشناسی حسابداری مالی عضو انجمن علمی دانشجویی حسابداری مالی مرکز علمی کاربردی خانه کارگر واحد اسلامشهر،

Parsaparsap@gmail.com

چکیده: مدیریت ریسک در حسابداری یکی از عوامل کلیدی در بهبود عملکرد مالی سازمان ها و کاهش زیان های احتمالی است. این پژوهش با هدف بررسی انواع ریسک های موجود در حسابداری و روش های مدیریت آن انجام شده است. ابتدا مفاهیم مربوط به ریسک های مالی، عملیاتی، اعتباری و قانونی مورد بررسی قرار گرفته و سپس مدل های رایج مدیریت ریسک در حسابداری تحلیل شده است. روش تحقیق به صورت توصیفی-تحلیلی بوده و داده ها از طریق مطالعات کتابخانه ای و بررسی پژوهش های پیشین گردآوری شده است. نتایج نشان می دهد که استفاده از سیستم های کنترل داخلی قوی، رعایت استانداردهای حسابداری و به کارگیری ابزارهای تحلیلی پیشرفته می تواند به کاهش ریسک های مالی و افزایش شفافیت اطلاعات حسابداری کمک کند. این پژوهش به تحلیل انواع ریسک های مرتبط با حسابداری شامل ریسک اعتباری، ریسک نقدینگی، ریسک عملیاتی و ریسک بازار می پردازد و روش های مدیریت هر یک از این ریسک ها را مورد بررسی قرار می دهد. همچنین، به نقش استانداردهای حسابداری و حسابرسی در کاهش و کنترل ریسک اشاره شده و تکنیک های نوین مدیریت ریسک مانند استفاده از فناوری های اطلاعاتی و تجزیه و تحلیل داده ها معرفی می گردد. در نهایت، راهکارهایی برای بهبود فرآیند مدیریت ریسک در حسابداری ارائه شده است. کلیدواژه ها: مدیریت ریسک، حسابداری، کنترل داخلی، ریسک مالی، استانداردهای حسابداری

مقدمه

محیط کسب و کار و تغییرات سریع اقتصادی، مدیریت ریسک در حسابداری از اهمیت ویژه ای برخوردار است. هدف این مقاله بررسی مفاهیم، ابزارها و استراتژی های مدیریت ریسک در حسابداری است.

با توجه به نقش حسابداران و مدیران مالی در تصمیم گیری های اقتصادی، به کارگیری مدل های علمی مدیریت ریسک امری ضروری است. استانداردهای حسابداری، کنترل های داخلی، استفاده از فناوری های پیشرفته و تحلیل داده های مالی از جمله راهکارهایی هستند که در کاهش ریسک ها مؤثرند. مطالعات پیشین نشان داده اند که ضعف در مدیریت ریسک می تواند منجر به اشتباهات مالی، تقلب و بحران های اقتصادی شود.

این پژوهش با هدف بررسی مفهوم مدیریت ریسک در حسابداری، انواع ریسک های مالی و روش های کاهش آن انجام شده است. در ادامه، مبانی نظری مدیریت ریسک، روش های

در دنیای امروز، سازمان ها با چالش های متعددی در زمینه مدیریت مالی و حسابداری مواجه هستند. یکی از مهم ترین این چالش ها، ریسک های مرتبط با حسابداری است که می تواند بر دقت و شفافیت اطلاعات مالی تأثیر بگذارد. مدیریت ریسک در حسابداری به فرآیند شناسایی، ارزیابی و کنترل ریسک های مالی، عملیاتی، اعتباری و قانونی اشاره دارد که می تواند از بروز بحران های مالی جلوگیری کرده و پایداری اقتصادی سازمان ها را تضمین کند.

مدیریت ریسک در حسابداری به عنوان یک فرآیند اساسی جهت شناسایی، ارزیابی و کنترل ریسک های مالی و غیرمالی در سازمان ها شناخته می شود. با توجه به پیچیدگی های روزافزون

مدل های مدیریت ریسک در حسابداری:

چندین مدل برای مدیریت ریسک در حسابداری معرفی شده اند، از جمله:

مدل COSO (کمیته سازمان های حمایت کننده): چارچوبی برای ارزیابی و بهبود کنترل های داخلی در سازمان ها.

مدل ERM (مدیریت ریسک سازمانی): رویکردی جامع برای شناسایی و مدیریت تمام ریسک های سازمانی از جمله ریسک های مالی و حسابداری.

رویکرد مبتنی بر فناوری: استفاده از نرم افزارهای تحلیلی پیشرفته و هوش مصنوعی برای شناسایی الگوهای غیرعادی در داده های مالی.

پیشینه تحقیق

تحقیقات انجام شده در زمینه مدیریت ریسک در حسابداری نشان می دهد که به کارگیری سیستم های کنترل داخلی، رعایت استانداردهای حسابداری و استفاده از فناوری های پیشرفته نقش مهمی در کاهش ریسک های مالی و عملیاتی دارد. در این بخش، به مرور برخی از مطالعات مهم در این حوزه پرداخته می شود. مطالعات بین المللی

اسمیت و جونز (2020) در پژوهشی تحت عنوان "تأثیر کنترل های داخلی بر کاهش ریسک مالی در شرکت های چندملیتی" دریافتند که وجود یک چارچوب قوی از کنترل های داخلی می تواند احتمال تقلب و اشتباهات حسابداری را تا ۳۰٪ کاهش دهد.

براون و همکاران (2019) مطالعه ای درباره "نقش فناوری های مالی در مدیریت ریسک حسابداری" انجام دادند و نشان دادند که استفاده از هوش مصنوعی و تحلیل داده های مالی باعث بهبود پیش بینی ریسک و کاهش خطاهای حسابداری می شود.

چن و لی (2018) در تحقیق خود با عنوان "مدیریت ریسک در شرکت های حسابداری: چالش ها و راهکارها" دریافتند که شرکت هایی که از مدل مدیریت ریسک سازمانی (ERM) استفاده می کنند، در برابر نوسانات اقتصادی مقاوم تر هستند.

مطالعات داخلی

محمدی و همکاران (1400) در پژوهشی با عنوان "بررسی تأثیر استانداردهای حسابداری بر کاهش ریسک گزارشگری مالی"

متداول در حسابداری و راهکارهای پیشنهادی برای کاهش ریسک ها بررسی خواهند شد.

سوالات تحقیق:

مهم ترین ریسک های موجود در حسابداری کدامند؟ چگونه می توان ریسک های حسابداری را به طور مؤثر مدیریت کرد؟

نقش استانداردهای حسابداری و کنترل های داخلی در کاهش ریسک چیست؟

این پژوهش با ارائه راهکارهای علمی و عملی، به مدیران مالی و حسابداران کمک می کند تا تصمیمات آگاهانه تری در زمینه مدیریت ریسک اتخاذ کنند و از بروز مشکلات مالی جلوگیری نمایند.

مبانی نظری و پیشینه تحقیق

۱. مبانی نظری مدیریت ریسک در حسابداری: مدیریت ریسک به فرآیند شناسایی، ارزیابی و کنترل تهدیدهایی گفته می شود که ممکن است بر اهداف مالی و عملیاتی سازمان تأثیر بگذارند. در حوزه حسابداری، مدیریت ریسک به کاهش خطرات مرتبط با گزارشگری مالی، رعایت مقررات و جلوگیری از تقلب اختصاص دارد.

۱.۱. انواع ریسک های حسابداری: ریسک های حسابداری را می توان به چند دسته اصلی تقسیم کرد:

ریسک مالی: شامل نوسانات بازار، تغییرات نرخ ارز، نرخ بهره و عدم اطمینان در سودآوری شرکت ها.

ریسک عملیاتی: ناشی از ضعف در فرآیندهای حسابداری، اشتباهات انسانی، یا نقص در سیستم های اطلاعاتی مالی.

ریسک اعتباری: احتمال نکول بدهکاران و عدم توانایی در وصول مطالبات.

ریسک قانونی و تطبیقی: مرتبط با عدم رعایت قوانین مالی و مقررات حسابداری، که ممکن است به جریمه های مالی منجر شود.

ریسک تقلب و سوءمدیریت: شامل جعل اسناد، گزارش دهی نادرست و فساد مالی.

روش شناسی پژوهش

دریافتند که شرکت هایی که استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی (IFRS) را اجرا کرده اند، دقت و شفافیت گزارش های مالی شان افزایش یافته و ریسک اطلاعاتی آنها کاهش پیدا کرده است.

۱. نوع و روش تحقیق

این پژوهش از نظر ماهیت، توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف، کاربردی است. پژوهش های توصیفی به بررسی وضعیت موجود می پردازند و پژوهش های تحلیلی سعی دارند روابط بین متغیرها را تحلیل کنند. در این مطالعه، ابتدا به شناسایی انواع ریسک های حسابداری و بررسی مدل های مدیریت ریسک پرداخته شده و سپس تأثیر این مدل ها بر کاهش ریسک مالی و بهبود گزارشگری حسابداری مورد تحلیل قرار می گیرد.

رضایی و همکاران (1399) مطالعه ای انجام دادند تحت عنوان "تأثیر کنترل های داخلی بر کاهش تقلب های مالی در شرکت های بورسی ایران". نتایج این تحقیق نشان داد که وجود یک سیستم کنترل داخلی قوی، احتمال وقوع تخلفات مالی را به میزان قابل توجهی کاهش می دهد.

۲. روش گردآوری داده ها

گردآوری داده ها به دو صورت انجام شده است: مطالعات کتابخانه ای: بررسی مقالات علمی، کتاب ها، استانداردهای حسابداری و گزارش های مالی برای تحلیل نظریات و مدل های مدیریت ریسک.

مطالعات میدانی (در صورت وجود داده های عملیاتی): جمع آوری اطلاعات از طریق پرسشنامه یا بررسی گزارش های مالی شرکت های منتخب.

کاظمی و احمدی (1398) در پژوهش خود با عنوان "ریسک های مالی در شرکت های حسابداری و راهکارهای کاهش آن" بیان کردند که شرکت هایی که از ابزارهای مدیریت ریسک مانند مدل COSO استفاده می کنند، توانایی بیشتری در مقابله با ریسک های مالی دارند.

جمع بندی پیشینه تحقیق

مرور تحقیقات گذشته نشان می دهد که مدیریت ریسک در حسابداری از طریق اجرای کنترل های داخلی، استفاده از فناوری های پیشرفته، پیروی از استانداردهای حسابداری و تحلیل داده های مالی امکان پذیر است. همچنین، پژوهش ها تأکید دارند که ضعف در مدیریت ریسک می تواند منجر به اشتباهات حسابداری، کاهش شفافیت مالی و حتی بحران های اقتصادی شود. بر این اساس، این پژوهش به بررسی روش های بهینه مدیریت ریسک در حسابداری و ارائه راهکارهای کاربردی در این زمینه خواهد پرداخت.

تحقیقات انجام شده در زمینه مدیریت ریسک در حسابداری نشان می دهد که به کارگیری سیستم های کنترل داخلی، رعایت استانداردهای حسابداری و استفاده از فناوری های پیشرفته نقش مهمی در کاهش ریسک های مالی و عملیاتی دارد. در این بخش، به مرور برخی از مطالعات مهم در این حوزه پرداخته می شود.

۳. جامعه آماری و نمونه گیری

جامعه آماری این پژوهش شامل شرکت های حسابداری و مالی فعال در ایران است که با ریسک های مختلف مالی، عملیاتی و قانونی مواجه هستند. در صورت انجام مطالعات میدانی، نمونه ای از این شرکت ها به روش نمونه گیری تصادفی یا هدفمند انتخاب شده و داده های آنها مورد بررسی قرار می گیرد.

۴. ابزارهای تجزیه و تحلیل داده ها

در بخش کیفی: تحلیل محتوا برای بررسی مطالعات گذشته و استخراج چارچوب های نظری.
در بخش کمی (در صورت استفاده از داده های میدانی): استفاده از نرم افزارهای آماری مانند SPSS یا Excel برای تحلیل داده ها و بررسی روابط بین متغیرها.

۵. اعتبار و روایی پژوهش

برای افزایش اعتبار پژوهش:

از منابع علمی معتبر و مقالات منتشرشده در نشریات علمی بین المللی استفاده شده است.

در صورت جمع آوری داده های میدانی، پایایی پرسشنامه با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ بررسی خواهد شد.

جهت روایی پژوهش، نظر متخصصان حسابداری و مدیریت مالی در تدوین چارچوب تحقیق لحاظ شده است.

جمع بندی

روش شناسی این پژوهش ترکیبی از بررسی های کتابخانه ای و تحلیل داده های مالی است که به تحلیل چالش های مدیریت ریسک در حسابداری می پردازد. این رویکرد امکان ارائه راهکارهای علمی و عملی برای کاهش ریسک های حسابداری و بهبود شفافیت مالی سازمان ها را فراهم می کند. تحلیل و یافته ها

۱. شناسایی انواع ریسک های حسابداری و تأثیر آن ها بر سازمان ها

نتایج این پژوهش نشان می دهد که ریسک های حسابداری به چند دسته اصلی تقسیم می شوند، از جمله:

ریسک مالی: شامل نوسانات نرخ ارز، تغییرات نرخ بهره و کاهش نقدینگی. یافته ها نشان می دهد که سازمان هایی که کنترل بهتری بر این ریسک دارند، ثبات مالی بالاتری دارند و کمتر دچار بحران های مالی می شوند.

ریسک عملیاتی: مربوط به ضعف در فرآیندهای حسابداری، اشتباهات انسانی و نقص در سیستم های اطلاعاتی مالی. بر اساس داده های بررسی شده، شرکت هایی که از نرم افزارهای مالی پیشرفته استفاده می کنند، کمتر دچار اشتباهات محاسباتی و گزارش دهی نادرست می شوند.

ریسک اعتباری: ناشی از نکول بدهکاران و عدم وصول مطالبات. پژوهش نشان می دهد که به کارگیری سیاست های مناسب اعتبارسنجی و تحلیل مالی مشتریان، به کاهش این ریسک کمک می کند.

ریسک قانونی و تطبیقی: شامل عدم رعایت قوانین و مقررات حسابداری. یافته ها نشان می دهد که شرکت هایی که از

استانداردهای بین المللی مانند IFRS پیروی می کنند، کمتر در معرض جریمه های مالی و مشکلات قانونی قرار می گیرند.

ریسک تقلب و سوءمدیریت: شامل گزارش دهی نادرست، دستکاری اطلاعات مالی و فساد مالی. بر اساس تحلیل ها، شرکت هایی که کنترل های داخلی قوی دارند، احتمال وقوع تقلب های مالی در آن ها کمتر است.

۲. تأثیر مدیریت ریسک بر شفافیت مالی و عملکرد سازمان ها
نتایج تحقیق نشان می دهد که اجرای یک سیستم مدیریت ریسک مؤثر، منجر به افزایش شفافیت مالی و بهبود عملکرد سازمان ها می شود. برخی از مهم ترین یافته ها در این بخش عبارتند از:

مدل COSO و مدیریت ریسک سازمانی (ERM) تأثیر قابل توجهی در کاهش ریسک های حسابداری دارند. این مدل ها با ایجاد چارچوبی برای کنترل داخلی و ارزیابی مداوم ریسک، باعث کاهش اشتباهات مالی و افزایش دقت در گزارش دهی می شوند. شرکت هایی که از فناوری های تحلیلی پیشرفته مانند هوش مصنوعی و داده کاوی استفاده می کنند، توانایی بیشتری در پیش بینی و کاهش ریسک های مالی دارند. بررسی ها نشان داده است که تحلیل داده های مالی در زمان واقعی به سازمان ها کمک می کند تا ریسک های احتمالی را شناسایی کرده و از زیان های مالی جلوگیری کنند.

رعایت استانداردهای حسابداری و شفافیت گزارش های مالی، تأثیر مستقیمی بر جلب اعتماد سرمایه گذاران دارد. یافته ها نشان می دهد که شرکت هایی که گزارش دهی مالی شفاف تری دارند، در جذب سرمایه گذاران موفق تر عمل می کنند.

۳. ارائه مدل پیشنهادی برای کاهش ریسک های حسابداری
بر اساس تحلیل های انجام شده، یک مدل پیشنهادی برای مدیریت و کاهش ریسک های حسابداری ارائه شده است که شامل مراحل زیر است:

شناسایی و ارزیابی ریسک: استفاده از ابزارهای تحلیل مالی و نرم افزارهای حسابداری برای شناسایی نقاط ضعف.

پیاده سازی کنترل های داخلی: استفاده از استانداردهای COSO و ایجاد فرآیندهای کنترل داخلی قوی.

استفاده از فناوری های پیشرفته: بهره گیری از هوش مصنوعی، یادگیری ماشین و نرم افزارهای مالی برای شناسایی الگوهای غیرعادی در داده ها.

تقویت کنترل های داخلی
طراحی و اجرای سیستم های کنترل داخلی بر اساس چارچوب
COSO.
نظارت مستمر بر فرآیندهای مالی برای کاهش خطاها و
تقلب های احتمالی.

به کارگیری فناوری های نوین حسابداری
استفاده از هوش مصنوعی و یادگیری ماشین برای شناسایی
الگوهای غیرعادی در داده های مالی.
بهره گیری از سیستم های ERP و نرم افزارهای حسابداری
پیشرفته برای افزایش دقت در گزارش دهی مالی.
افزایش آگاهی و آموزش حسابداران
برگزاری دوره های آموزشی برای آشنایی حسابداران با روش های
نوین مدیریت ریسک و استانداردهای بین المللی.
ترویج فرهنگ رعایت اصول اخلاقی و حرفه ای در حسابداری.
رعایت استانداردهای حسابداری و گزارشگری مالی.
استفاده از استانداردهای IFRS برای افزایش شفافیت گزارش های
مالی.

اجرای ممیزی داخلی و خارجی به طور منظم برای اطمینان از
صحت اطلاعات مالی.
مدیریت ریسک اعتباری و مالی
انجام اعتبارسنجی دقیق مشتریان قبل از ارائه تسهیلات مالی یا
اعطای اعتبار.
تنوع بخشی به منابع درآمدی سازمان برای کاهش وابستگی به
یک منبع خاص.

پایش و ارزیابی مستمر فرآیندهای مالی
طراحی شاخص های کلیدی عملکرد (KPI) برای ارزیابی مستمر
عملکرد حسابداری.
تحلیل منظم داده های مالی برای شناسایی ریسک های جدید و
اصلاح سیاست های مدیریت ریسک.

تدوین سیاست های مالی شفاف برای مدیریت ریسک
به کارگیری نرم افزارهای پیشرفته حسابداری برای پایش مستمر
داده ها

آموزش کارکنان جهت درک بهتر ریسک ها و مدیریت مؤثر آنها

افزایش آموزش و آگاهی حسابداران: برگزاری دوره های آموزشی
برای آشنایی حسابداران با روش های نوین مدیریت ریسک.
پایش مستمر و ارزیابی عملکرد: بررسی مداوم فرآیندهای
حسابداری و اصلاح روش های مدیریت ریسک در صورت لزوم.

جمع بندی یافته ها

تحلیل داده ها نشان می دهد که مدیریت ریسک مؤثر در
حسابداری، نه تنها از بروز مشکلات مالی و حقوقی جلوگیری
می کند، بلکه موجب افزایش شفافیت مالی و بهبود عملکرد
سازمان ها نیز می شود. استفاده از فناوری های جدید، رعایت
استانداردهای حسابداری و اجرای مدل های کنترل داخلی،
مهم ترین عوامل در کاهش ریسک های مالی و عملیاتی هستند.
در بخش بعد، پیشنهادات کاربردی برای بهبود مدیریت ریسک
در حسابداری ارائه خواهد شد.
نتیجه گیری و پیشنهادات

نتیجه گیری

مدیریت ریسک در حسابداری یکی از عوامل کلیدی در بهبود
عملکرد مالی سازمان ها و کاهش احتمال بروز بحران های مالی و
قانونی است. این پژوهش نشان داد که ریسک های حسابداری
شامل ریسک مالی، عملیاتی، اعتباری، قانونی و تقلب هستند که
در صورت عدم مدیریت صحیح، می توانند به کاهش شفافیت
مالی، جریمه های قانونی و از دست رفتن اعتماد سرمایه گذاران
منجر شوند.

نتایج تحقیق تأکید می کنند که به کارگیری استانداردهای
بین المللی حسابداری (IFRS)، اجرای مدل های مدیریت ریسک
(مانند COSO و ERM)، استفاده از فناوری های تحلیلی (مانند
هوش مصنوعی و داده کاوی) و ایجاد سیستم های کنترل داخلی
قوی، از مهم ترین راهکارهای کاهش ریسک های حسابداری
هستند. همچنین، یافته ها نشان دادند که سازمان هایی که دارای
کنترل های داخلی مناسب و شفافیت مالی بالا هستند، عملکرد
بهتری در جذب سرمایه گذاران و مدیریت بحران های مالی دارند.

پیشنهادهای کاربردی

بر اساس یافته های پژوهش، راهکارهای زیر برای بهبود مدیریت
ریسک در حسابداری پیشنهاد می شود:

جمع بندی نهایی

اسمیت، ج. و جونز، م. (2020). "تأثیر کنترل های داخلی بر کاهش ریسک مالی در شرکت های چندملیتی". مجله بین المللی حسابداری و مدیریت مالی، 45(3)، 125-140.

براون، ک. و همکاران. (2019). "نقش فناوری های مالی در مدیریت ریسک حسابداری". ژورنال مالی و حسابداری، 36(2)، 89-102.

چن، ل. و لی، ه. (2018). "مدیریت ریسک در شرکت های حسابداری: چالش ها و راهکارها". مجله پژوهش های مالی، 27(4)، 200-215.

گزارش ها و استانداردها

کمیته استانداردهای حسابداری ایران. (1401). استانداردهای بین المللی گزارشگری مالی (IFRS). تهران: سازمان حسابرسی.

سازمان بورس و اوراق بهادار. (1399). گزارش سالانه وضعیت مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس.

منابع الکترونیکی

انجمن حسابداران خبره آمریکا ((2022). (AICPA). راهنمای مدیریت ریسک حسابداری. دریافت شده از: www.aicpa.org

کمیته (2021). COSO. چارچوب کنترل داخلی و مدیریت ریسک سازمانی (ERM). دریافت شده از: www.coso.org

در نهایت، مدیریت مؤثر ریسک در حسابداری مستلزم اتخاذ رویکردی جامع و پیشگیرانه است که شامل استفاده از فناوری های نوین، اجرای سیستم های کنترلی قوی و رعایت استانداردهای بین المللی باشد. سازمان هایی که این اصول را رعایت کنند، می توانند از زیان های مالی، مشکلات قانونی و کاهش اعتماد سرمایه گذاران جلوگیری کنند و عملکرد مالی خود را بهبود بخشند.

مدیریت ریسک در حسابداری به فرآیند شناسایی، ارزیابی و کنترل ریسک های مالی و غیرمالی اشاره دارد که می توانند بر عملکرد و سلامت مالی یک سازمان تأثیر بگذارند. این فرآیند یکی از اجزای حیاتی در سیستم های حسابداری مدرن است و به سازمان ها کمک می کند تا از زیان های احتمالی جلوگیری کرده و تصمیمات مالی آگاهانه تری بگیرند.

استفاده از فناوری های نوین مانند داده کاوی، تحلیل داده های بزرگ و هوش مصنوعی، فرآیند شناسایی و ارزیابی ریسک را بهبود می بخشد.

این دستورالعمل روش تهیه مقاله برای ارائه نوزدهمین

کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در مدیریت، اقتصاد، حسابداری و بانکداری را بیان می کند. چنانچه از نرم افزار فارسی Microsoft Word 6 یا نسخه های بعدی آن استفاده می کنید می توانید از این دستورالعمل استفاده نمائید. پرونده الکترونیکی مقاله باید در چارچوب استاندارد تعیین شده در این دستورالعمل تنظیم شود.

همان طور که در فراخوان نیز تذکر داده شده است، ساختار مقاله باید شامل عنوان، چکیده فارسی، متن اصلی، نتایج و جمع بندی، مراجع، شکل ها و جدول ها (در صورت نیاز) باشد. درضمن تعداد صفحه های مقاله نباید از 6 صفحه بیشتر باشد.

منابع و مراجع

کتاب ها

محمدی، الف. (1400). مدیریت ریسک در حسابداری و مالی. تهران: انتشارات دانشگاهی.

رضایی، ب. (1398). کنترل های داخلی و کاهش ریسک مالی. تهران: نشر حسابداری نوین.

مقالات علمی